

Nu avem destule dovezi?

18 iunie 2005

Gili Cârstea

Ce fel de confirmare ar dori îngerul bisericii Laodicea spre a fi dispus să permită poporului accesul liber la solia neprihănirii lui Hristos trimisă în 1888? Câți martori ar fi necesari spre a fi suficient de convingător pentru teologii noștri că „Domnul a ridicat pe frații A.T.Jones și E.J.Waggoner să proclame lumii o solie care să pregătească un popor să reziste în ziua cea mare a lui Dumnezeu” (EGW 1888 Materials 1208)?

Observând mărturiile istoriei și comparând diferitele situații când Dumnezeu a trimis lumină specială poporului Său, descoperim un lucru absolut uluitor: Niciodată în istoria sacră nu au fost o solie și mesagerii ei confirmați mai solid decât cei din 1888.

Solia lui Noe nu a avut nici sprijin, nici confirmări din partea unor persoane cu autoritate. Pentru Ilie, Ieremia, Isaia, Ezechiel, nu a venit nimeni să recunoască și să declare solia lor ca venind din cer.

Nici chiar Mesia nu S-a bucurat de o susținere oficială. Este adevărat, pentru un grup select de credincioși s-a auzit o voce declarând misiunea Sa divină la botez, dar pentru ceilalți nu a fost decât un zgomot. Da, Ioan Botezătorul a mărturisit că El este Mielul lui Dumnezeu, dar liderii lui Israel contestau rolul lui profetic și îl priveau ca pe un fanatic periculos. Iar poporul, ca de obicei, împărtășea opinia oficială.

Martin Luther a fost în aceeași situație. A trebuit să confrunte clerul bisericii fără nici un sprijin oficial, fără nici un prieten la Vatican care să spună răspicat curiei romane că solia lui este de origine divină și că Luther este un sol al Domnului.

Nu tot așa s-a întâmplat cu Jones și Waggoner. Când au fost ridicați ei pe scenă, biserica avea deja un profet unanim acceptat. Lucrările ei publicate se bucurau de stima și respectul conducătorilor bisericii, iar poporul le primea cu bucurie. Nimeni de la Conferința Generală nu încercase, deschis sau mascat, să pună în discuție rolul ei profetic sau valoarea inestimabilă a mărturiilor ei pentru bunul mers al bisericii. Conducătorii și poporul erau

într-o plăcută și nesperată armonie cu privire autenticitatea darului profetic exercitat de sora White în mișcarea adventă.

Ei bine, ea a sprijinit cu un elan aproape dezlănțuit solia celor doi mesageri, chiar de la primele prezentări ale acestora la amvonul sesiunii de la Minneapolis. În timpul sesiunii a avut deseori vizita îngerilor, care o conduceau în spatele cortinei spre a-i arăta motivele rebeliunii care tocmai se forma în inimile oficialilor bisericii. Îngerul i-a arătat deslușit că liderii bisericii se pregătesc să se împotrivescă luminii cerești, spunând că „ei repetă aici revolta lui Core, Datan și Abiram.”

Cu asemenea informații puternice, ea a declarat fără echivoc, fără teamă, că solia lui Jones și Waggoner este „o foarte prețioasă solie,” o solie „de la Dumnezeu către biserica Laodicea,” solia îngerului al treilea „cu adevărat.” Riscând să-și pună în cap toată conducerea bisericii, ea a declarat oficial că Jones și Waggoner au „acreditare divină,” lucru nemaiauzit până atunci, sau de atunci înapoi în Biserica Adventistă. Ea a declarat de la înălțimea oficiului ei profetic, verbal și în scris, că solia 1888 are rolul de a pregăti un popor pentru a doua venire a lui Hristos, că este solia îngerului al treilea, care trebuie să se unească cu „celălalt” înger, iar sub influența acestei uniuni pământul va fi luminat de slava lui Dumnezeu. Folosind limbajul familiei adventiste, ea a spus că ceea ce s-a întâmplat la Minneapolis este „începutul luminii îngerului a cărui slavă va umple tot pământul,” începutul ploii târzii și al mării strigări.

Nu s-a mulțumit doar cu declarații. După încheierea sesiunii, ea s-a alăturat celor doi soli, pornind alături de ei la un tur al adunărilor de tabără, spre „a da poporului o șansă,” așa cum spunea ea. Poporul a avut astfel posibilitatea să constate că cele spuse și publicate de ea sunt lucruri extrem de serioase, și că urmează să decidă singuri ce vor face cu solia.

Și ca să nu existe nici un fel de dubii, ea a spus bisericii că niciodată nu a fost mai puternic sub inspirația Duhului Sfânt ca în perioada 1888.

Cu toate acestea, liderii noștri au reușit să „intercepteze” lumina din cer, condamnând solia îngerului al treilea să rămână pentru mai bine de o sută de ani doar „începutul” luminii îngerului din Apocalips 18. Iar „interceptarea” continuă și astăzi cu mare succes, în ciuda celei mai fenomenale susțineri a celei mai apreciate, iubite, respectate și onorate persoane din toată istoria bisericii.

Evenimentul 1888 câștigă detașat medalia de aur la proba „Dovezi maxime din partea cerului că solia este de la Dumnezeu.” Generațiile trecute ne vor condamna aspru pentru nepăsarea criminală cu care am prelungit agonia omenirii, am blocat marea controversă și am ținut prizonieri în morminte pe sfinții celorlalte generații, cu scuza puerilă că nu avem destule dovezi pentru a confirma solia îngerului al treilea.